

Budapest, 1893. augusztus 10. – Budapest, 1966. július 4.

Középbirtokos családból származott. Kecskeméten és Kunszentmiklóson járt középiskolába. Pápán végzett református teológiai főiskolát, majd Svájcban, Baselban tanult. 1916-ban tette le segédlelkészi vizsgáját. 1916-tól 1919-ig Salgótarjánban, 1919-től 1924-ig Dunabogdányban, 1924-től 1927-ig Pécelen segédlelkész, illetve lelkész. 1927-től 1929-ig a Czeglédy Sándor által indított „Hit és Szolgálat” mozgalom lelkésze és főtítkára. A húszas évek második felében Tildy Zoltánnal együtt megalapította a Sylvester Irodalmi Nyomdai Intézet Rt.-t, és Tahitótfaluba költözött. 1927-től a Református Igehirdető című lelkészfolyóirat szerkesztője és kiadója, 1928-tól a Református Figyelő szerkesztője, majd a Keresztyén Család és a Református Élet társszerkesztője. A Sylvester Nyomda áthelyezése után Budapestre költözött. A nyomda és a kiadó felszámolása után a Tutaj utcai külsőlipót- és terézvárosi gyülekezet lelkésze. Az általa szervezett gyűjtésből épült a Pozsonyi úton a Hálaadás-templom (1940). Napi politikával nem foglalkozott, a német megszállás alatt aktívan bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba. Kiemelkedő szerepet játszott üldözött zsidók mentésében, tiltakozott a deportálások ellen.

1945 elején lépett be a Független Kisgazdapártba. 1945. április 2-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés, 1945. november 4-től a nemzetgyűlés, 1947. augusztus 31-től az országgyűlés tagja. Mindhárom alkalommal a fővárosban választották meg. 1945. október 7-én bevásárolták a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945. május 1-jétől 1946. május 20-ig a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium államtitkára. A Magyar–Szovjet Művelődési Társaság vezetőségének és a Magyar–Jugoszláv Társaság elnöki tanácsának tagja (1945–1946). 1946-ban egyik kezdeményezője az I. Országos Református Szabad Tanács összehívásának. 1946 áprilisában a magyarság és a zsidóság közötti ellentétek feloldásáért küzdő Társadalmi Megbékülés Tanácsa elnöke lett. 1947 májusától a kisgazdapárt befolyása alatt álló Magyar Kollégiumi Egyesület elnöke. 1947. szeptember 12-től 1948. április 17-ig a Független Kisgazdapárt politikai bizottság tagja.

1948 júliusától a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke; képviselői mandátumáról lemondott. Jelentős szerepet játszott a református egyház és az állam közötti megegyezés létrehozásában. 1949 júliusától 1958-ig a Református Egyház Országos Zsinatának és Egyetemes Konventjének lelkész elnöke, akkor betegsége miatt püspöki tisztéről is lemondott. Jelentős vallásos tárgyú irodalmi munkásságot fejtett ki, kb. száztiz kisebb-nagyobb önálló művet és több mint ezerhatszáz cikket írt.